

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் தயாரித்த இலங்கை மக்கள் சந்திக்கும் நெருக்கடி ஒருபுறம் என்றால், இனவாத நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களுக்கு மீள முடியாத பரேடியாக உள்ளது. இதனிடையே பாலிகளின் வரி அறவிடும் முறையும், அவர்களின் தனிப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையும் மறுபக்கம் பரேடியாகி அவலமாகவே நெருக்கடிகளை உருவாக்கியுள்ளது.

1983 முதல் 2001 வரையிலான காலப்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கில் யுத்தத்தினால் அழிந்த சொத்துக்களின் மொத்தப் பெறுமதி சுமார் 40,300 கோடி ரூபா என்றும் இலங்கை மத்திய வங்கியே 2003-இல் அறிவித்துள்ளது. அதாவது வருடாந்தர இலங்கையின் தனிப்பட்ட வருமானத்தை விட இது அதிகமாகும். இது அழிந்த சொத்து இழப்பை மட்டும் குறைக்கின்றது. இதன் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம். 1983-1987-க்கு இடையேயான காலத்தில் வடக்கு கிழக்கில் 56 ஆயிரம் வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. 34 ஆயிரம் வீடுகள் சேதமாகின. 1987-1994-க்கு இடையில் புனரூத்தாரணம், புனர்திரிமாணம், நிவாரணமாக 2,265 கோடி ரூபா செலவு செய்யப்பட்டது. போர்ச் செலவீனம் மற்றும் பல்துறை சார்ந்து 1987 முதல் 1998 வரையிலான காலத்தில் (செலவு, சொத்துழிவு, உற்பத்தி இழப்பு) மிக விரிவானது.

1. நேரடிச் செலவு

நேரடியாக போரூக்கான அரசின் செலவு
பொதுஜன பாதுகாப்பு மலேதிக செலவு
பாலிகளின் போர்ச் செலவு
இடம்பெயர்வு சம்பந்தப்பட்ட செலவு
மொத்தம்

21,232 கோடி ரூபா
4,000 கோடி ரூபா
4,200 கோடி ரூபா
3,800 கோடி ரூபா
33,392 கோடி ரூபா

2. சொத்துழிவு, புனர்திரிமாணச் செலவு

1987 - வடகிழக்கு புனர்திரிமாணச் செலவு
1995 - வடகிழக்கு புனர்திரிமாணச் செலவு
வீடுகள் புனர்திரிமாணம் (வடக்குகிழக்கு)
வடகிழக்கு வளையே வீட்டைப் பு
வடகிழக்கு வளையே அழிவுகள்
(1998 பெறுமதி)
1995-க்கு பின்

1,040 கோடி ரூபா
4,900 கோடி ரூபா
1,010 கோடி ரூபா
450 கோடி ரூபா
11,230 கோடி ரூபா
2,480 கோடி ரூபா

3.உற்பத்தி இழப்பு

தொழில் நிபுணர்கள் காரணமான இழப்பு	11,250 கோடி ரூபா
வடகிழக்கு உற்பத்தி இழப்பு	1.1982 அடிப்படையில்
உற்பத்தி குறைவு மொத்தமாக	27,300 கோடி ரூபா
2.தேசிய வளர்ச்சி வீ தத்தில்	
வடக்குகிழக்கின் உற்பத்தி இழப்பு	39,200 கோடி ரூபா
உல்லாச பயணத்துறை	12,000 கோடி ரூபா
அந்நிய மூதலீட்டு	7,500 கோடி ரூபா
மொத்த போர்ச்சி செலவு	1,51,752 கோடி ரூபா
அழிவுகளைத் தவிர்த்த மொத்த செலவீனம்	130642 கோடி ரூபா

இந்தச் சமீபக அமைப்பில் இலங்கையின் இன யுத்தம் தொடங்கிய 15 வருடங்களில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 3 லட்சம் கோடி ரூபாவிற்கு மலே அழிந்துள்ளது. இதில் பொருட்களின் அழிவுகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. பலிகள் 2000மாவது ஆண்டு வரை அண்ணளவாக 4260 கோடி ரூபாவையுத்தத்துக்குச் செலவு செய்துள்ளதாக மதிப்பிடப்படுகின்றது. இதே காலத்தில் இராணுவம் 35118 கோடியை செலவு செய்துள்ளது. ஒட்டு மொத்தமாக தேசிய வருமானத்தில் 50 மூதல 60 ஆயிரம் கோடி இராணுவத்துறை சார்ந்து அழிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் அவலம் இப்படி உள்ளது என்றால், மனித உறவுகளின் அவலம் இதனை விட அகலமானது. சொந்த வாழ்விடத்தில் இருந்து அன்னியமாகும் உள்வியல் இழப்பு பலத்துறை சார்ந்தது.

2003ம் ஆண்டு மத்தியவங்கி தனது அறிக்கையில் யுத்தத்தில் இறந்தோரின் எண்ணிக்கை 60 ஆயிரத்துக்கும் 80 ஆயிரத்துக்கும் இடையேயுள்ளதாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தில் இறந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 23 ஆயிரம் என அறிவித்த மத்தியவங்கி, அப்பிரதேசத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,05,500 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒரு சமீபகமே குடிபெயர்ந்த நிகழ்வால் ஏற்பட்ட அதன் துயரம், யாழ் மட்டுக்குடி போலி மனப்பான்மையின் வளர்த்தோற்றத்தையிட அடி ஆழத்தில் ஏற்படுத்திய சதேம வளர்த்து திரியாத வடக்குகளாகவே உள்ளது. வடக்கில் இருந்து பலிகளால் துரத்தப்பட்ட மூதலீட்டு மக்களின் நிலையே இதனைவிட சோகமானது. வடக்கு கிழக்கு மக்கள் சந்தித்த துயரங்கள் மலையளவானது. அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் பிரதான உழைப்பு விவசாயமாக இருந்தது. இதன் அழிவு எல்லையற்றது. இதைப் போல் தமிழ் மக்களின் இரண்டாவது பிரதான உழைப்பாக மீன் பிடிப்பு அமைந்து இருந்தது. இந்த உழைப்புக்கு நேர்ந்த அவலமான சதேம் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் அண்மையில் வளையாகியுள்ளது. யுத்தத்தின் இடக்காலமான 1989 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி வடக்குகிழக்கில் மொத்த மீன்வர்த்தொகை 2,69,629 ஆக இருந்தது. 560 மீன் பிடி கிராமங்கள் இருந்தன. தமிழ் மக்கள் தொகையில் மிகப் பெரிய உழைப்பின் ஆற்றலை வழங்கிய இந்த உற்பத்தித் துறை, இன்று முற்றாக மூடங்கிக் காணப்படுகின்றது. 1983-இல் யாழ்குடா மட்டும் 48 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன்மீன் உற்பத்தி செய்தது. ஆனால் இது 2002 இல் 5 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன்னே உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டதாக நலிவுற்றுவிட்டது. யாழ்குடாநாட்டில் 1989-இல் 1,01,177 மீன்வர்கள் காணப்பட்டனர். 2000 ஆண்டில் இது 31159 பரோக்கக் குறைந்து போனது. 1995-க்கு முன் 7,466 மீன்வர்களின் மீன் பிடிப் படகுகள் சதேமாக் கப்பட்டது. மொத்த மீன் பிடிப் படகும் உபகரணங்களின் சதேம் 182.45 கோடி ரூபாவாகும். இதைவிட 12 ஐஸ் தொழிற்சாலைகள், வள எம் கட்டும் இடங்கள் என அனதை தும் அழிக் கப்பட்டன. ஒரு இனத்தின் உற்பத்தித் துறை முற்றாகவே ஈவிரக கமின்றி அழிக் கப்பட்டது. மீன் பிடி அறிவியல் மலடாக் கப்பட்டதுள்ளது. பரம்பரையான கல் விமுறை சதேமானதால், தசீயப் பொருளாதார அடிப்படையை சிதைக் கப்பட்டதுள்ளது. அந்த உழைப்பில் இருந்து மக்கள் முற்றாக அன்னியமாகிய நிகழ்வு, அந்த உழைப்பின் மீதான ஆற்றலையே இல்லாததாக் கிவிட்டது. சமாதானம், அமதை என்ற நாடகத்தில் மீன் பிடி கொஞ்சம் அங்குமிங்குமாக மீள முற்பட்டதுள்ளது நிலையில், புலிகளின் வரி அதன் கழுவத்தில் கவைத்துள்ளது. பல மீன்வக் கிராமங்களில் புலிகளின் வரிக் கொடுமையை எதிராக் போராடியதுடன், மீன் பிடிக்க முறுத்த நிகழ்வுகளும் அங்காங்கே கசிந்து வளையுருகின்றது. இந்த நிலையிலும் இன்று 82 கிலோ மீற்றர் கடல் பாதுகாப்பு வலையமாகக் காணப்படுகின்றது. புலிகளின் கடல் பாதுகாப்பு வலையம் இதற்குள் உள்ளடக் கப்படவில்லை. 67 மீன் பிடி கிராமங்கள் இராணுவ சபினிய பிரதேசமாகக் கவைட்பட்டதுள்ளது. ஒருபுறம் யுத்த பிரதேசமாகவும், முறுபுறம் அராஜகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சபிறையாடலும் அமதியாகி அதுவே சமாதனமாகியுள்ளது. சொந்த உழைப்பைக் கட்ட சூதந் திரமாகச் செய்ய முடியாத மக்கள் செய் வதறியாது கையைப் பிசைகின்றனர். ஓட்டு மொத்த வாழ்வின அனதை துத் துறைகளையும் இழந்து, எதுவுமுற்ற தசேத்தின் பிச்சைக் காரர் ஆகின்றனர்.

விவசாயம், மீன்பிடி என்ற பிரதான உழைப்புத் துறைகள் யுத்தவறையர்களின் சொந்த நலனுக்குள் சிக்கி அழிந்து வரும் நிலையில், வடக்கு கிழக்கில் 80 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வறுமையைக் கொட்டும் கீழ் சனென்று உள்ளதுடன், வறுமையில் சிக்கியுள்ளனர். இந்த வறுமையின் துயரம் கடுமையானது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 60 சதவீதமான மாணவர்கள் பாடசாலை சலில் வதில்லை. ஒரு சமிக் கல் வியை இழந்து நிற்கின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இன்று வாழ்வோரில் 85 சதவீதத்திற்கு மறே பட்டோர் இடம் பெயர்ந்து வாழ் பவர்களே. இந்த நிலமையை யாழ்குடாவைவிட கிழக்கில் அதிகமான அளவில் உள்ளது. இதற்கான புள்ளிவிபரங்கள் பெறமுடியவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

சமீப காலம் பன்முகத் தன்மையை வாய்ந்தவை. யுத்தம் ஆண்களாகக் குறிவைத்து வட்டையாடியதால், பெண்களின் விதவகைகோலம் சமீபக் கோலமாகியுள்ளது. இவர்களின் வாழ்வை மீட்டுவதற்காக தீவிர நடவடிக்கை எடுத்த தீவிரவலைத் திட்டமும் கிடையாது. ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இவற்றைக் கொண்டுவந்து வந்தது. 2004 மார்ச் மாதம் தீவிரவலைத் திட்டத்தில், 4000 விதவகைகளுக்கு சமீபவலைவாய்ப்பை வழங்க உலக உணவு திட்டத்தின் கீழ் சமீபவலைவாய்ப்பை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த சமீபவலைவாய்ப்பும் வாழ்வை ஓட்டக் கட்டிய நிலையில் இலங்கை இன்று இல்லாத உணவை இது குறித்து ஒருபுறம் தொடங்கி நிற்கின்றது. மறுதலத்தில் 2004 மார்ச் மாதம் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் புதிய மையக் கட்டிடத்தைக் கிளிநொச்சிக் குடிசைக் கட்டி நிறுத்த ஏகாதிபத்தியப் பிரதிநிதியான பிரிட்டிஷ் தலைவர் ஸ்ரீ பன் இவன்ஸ் திறந்து வைக்கின்றார். இந்த மாவீரர் குடும்பமும் இதைத் திறக்கவில்லை. சமீப காலம் இந்தவாழ்வு மலினமாகப்பட்ட நிலையில், கொள்கை காரர்களிடம் மறுபடியும் சமீபவலைவாய்ப்பைக் கட்டி இருப்பதை இவை சமீபவலைவாய்ப்பை நிற்கின்றது. காடிக் கொடும்புகள் அன்றாட நிகழ்வாகி வருகின்றது. மனித அவலங்கள் மறுபக்கத்தில் எல்லையற்றதாக உள்ளது.

மனித அவலங்களின் பல்வற்றுப் பள்ளி விபரங்கள் மூழ்கியாகக் கிடக்காவிட்டாலும், சில பள்ளி விபரங்கள் கிடைத்துள்ளன. மனிதனுக்கு விதிவதைத் தராத யுத்தம் வடக்கு கிழக்கில் 30 ஆயிரம் பேரை அங்கு விட்டுவிட்டு உள்ளது. இவர்களுக்கு எந்தவிதமான சமீபவலைவாய்ப்பும், வழிகாட்டுதலையும் தமிழ் தீவிரவலைத் தலைவர்கள் வழங்கியதில்லை. இது போன்று யாழ் மாவட்ட 15 பிரதேச செயலர் பிரிவுகளிலும் மொத்தமாக 25 ஆயிரத்து 773 பெண்கள் கணவனை இழந்துள்ளதாக செயலகப் புதிவர்களில் இருந்து தெரிய வருகிறது. கணவனை இழந்தவர்களில் 16 வயதிற்கு உட்பட்ட 9 பேரும், 17 வயது முதல் 30 வயதிற்கு உட்பட்ட 937 பேரும், 31 வயது முதல் 50 வயதுக்கு உட்பட்ட 7 ஆயிரத்து 989 பேரும், 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட 16 ஆயிரத்து 838 பேரும் உள்ளனர். இந்த விதவகைகளின் உற்பத்தி, கிழக்கிலேயே அதிகமானது. கிழக்கில் படுகொலை அரசியல் அன்றாட அரசியல் நிகழ்வாகக் காணப்பட்டது. பெண்களின் விதவகைக் கோலத்துக்கு அப்பால், பெண்கள் கணவன் தந்தை மற்றும் மகனைப் பிரிந்து வாழ்ந்து ஒரு விதியாகியுள்ளது. இதனால் பொருளாதார தீவிரவலைவாய்ப்பும், புதிய தலைமுறையின் நலிவுற்ற வாழ்க்கைக்கு தீர்வுகான வகற்ற ஒரு சமீபவலைவாய்ப்பும் பரிணமிக்கின்றது.

இலங்கை அரசின் உலகமயமாதல் கொள்கை, இன அழிப்புக் கொள்கை சாதாரணமாக தமிழ் குடும்பங்களில் காணப்பட்ட அடிப்படையான சில பொருளாதார ஆதாரங்களாகக் கட்டி அழித்துள்ளது. யாழ் குடாநாட்டில் மட்டும் சமீபவலைவாய்ப்பு 4509 ஹெக்டேயர் பயிற்சியைக் கடைபிடிப்பது, உவர் நிலமாக மாற்றமுடையது உள்ளது. யாழ் குடாநாட்டில் மட்டும் கடந்த கால யுத்தத்தினால் 5 லட்சம் தன்னையின மரங்கள் அழிந்துள்ளன. இதன் மீலம் குற்றநடைபட பொருளாதார அடிப்படையைக் கட்டி குடும்பங்கள் இழந்து நிற்கின்றன. ஒரு தன்னையின மரத்தையே எடுத்துப் பராமரிப்பதற்கு சமீபவலைவாய்ப்பு 5 ஆயிரம் ரூபாயைத் தவிர்ப்பது உள்ளது. இதன் மீலம் புனர்வாழ்வுக் குடியாதி அரசியல் தலைமைகள்,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

அனதைத் துக்கம் அன்னியனிடம் கயையேந்தும் தலவைர்களகைக் கொண்ட அரசியல் பிச்சகை காரர்கள் ஒருபுறமும் மறுதளத்தில் வககற்றுப் போன சமிகமாகத் தமிழ் இனம் மாறிவிட்டது. அன்றாடச் சூற்றுச்சுழல் வழங்கிய பொருளாதார வளங்களான பனை, மா, பலா என்று அனதைத் தும் அழிந்து விட்ட நிலையில், ஒரு சமிகத்தின் இரூத்தல் என்பது பன்முகத் தன்மையில் களேவிக் குள்ளாகியுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கு கல்வியை எடுத்தால் அதன் பாதிப்பு அகலமானது. யுத்தம் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் உள்ள 2008 பாடசாலகைளில் 156 பாடசாலகைள் மடிப்பட்டுள்ளன. யுத்த சிதைவால் சூமார் 144 பாடசாலகைள் வறூ இடங்களில் இயங்குகின்றன. மிகப் பின்தங்கிய பிரதசேங்கள் மூற்றாக பாதிப்படைந்துள்ளது. தீ வக வலயைத் திலுள்ள 76 பாடசாலகைளில் 30 பாடசாலகைளும், வலிகாமம் வலயைத் திலுள்ள 152 பாடசாலகைளில் 21 பாடசாலகைளும், திருமலகை வலயைத் திலுள்ள 80 பாடசாலகைளில் 15 பாடசாலகைளும், மன்னார் வலயைத் திலுள்ள 75 பாடசாலகைளில் 14 பாடசாலகைளும், யாழ் வலயைத் திலுள்ள 119 பாடசாலகைளில் 11 பாடசாலகைளும், தனெ மராட்சி வலயைத் திலுள்ள 68 பாடசாலகைளில் 10 பாடசாலகைளும், வவூனியா வலயைத் திலுள்ள 83 பாடசாலகைளில் 22 பாடசாலகைளும், மடூ வலயைத் திலுள்ள 41 பாடசாலகைளில் 5 பாடசாலகைளும், தூணூக காய் வலயைத் திலுள்ள 54 பாடசாலகைளில் 5 பாடசாலகைளும் மடிப்பட்டுள்ளன. இதவைிட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் ஓர்வரூ ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் உள்ள 85 பாடசாலகைள் உள்ளன. இரூ ஆசிரியர்களகைக் கொண்ட 149 பாடசாலகைளும், மின்னூ ஆசிரியர்களகைக் கொண்ட 138 பாடசாலகைளும் உள்ளன. கல்வி என்பது வடக்கு கிழக்கில் நலிந்து சிதநைது சலெலுகின்றது. இன்று வடக்கு கிழக்குப் பகூதியில் 8000-ககூம் மறூ பட்ட ஆசிரியர்களும், 500 இறகூ மறூ பட்ட அதிபர்களும், 200-இறகூ மறூ பட்ட கல்விப் பணிப்பாளர்கள இரூந்த போதும் கல்விககான ஆசிரியர் பற்றாககூறகை மிகப் பெரியதாகி வருகின்றது.

மரூத்துவத் தூறயை எடுத்தால் என்றும் இல்லாத அவலத்தையாழ் கூடா சந்திக்கின்ற நிலயை ஒப்பிடும் போதூ, மற்றயைப் பிரதசேங்களை நாம்கற பனை பண்ணமூடியும். யாழ்.போதனா வதை தியசாலயையில் கடந்த 7 ஆண்டுகளில் 6,480 பரூ உயிரிழந்துள்ளனர். மரூந்துத் தடகை, தமிழ் வதை தியர்கள் மககளின் வரிபணத்தில் படித்துவிட்டு மககளகூத் தூரகூகம் சயெத்துவிட்டு நாட்டவை விட்டு ஓடூதல், பூலிகளின் அதிகார அடக்கூமூறகைகூ உள்ளாகி மரூத்துவர்கள் வளெயறூதல், பொதூவான கல்வி தர வீழ்ச்சி, சமிகப் பலவீனங்கள் என்பன உயிரிழப்புககளை பலமடங் காககியுள்ளது. மலரூயா, பூற்றுநூய், நரூப்புககாய்ச்சல், வயிற்றூட்டம் மற்றும் வீதி விபத்துக்கள் என்பன என்றும் இல்லாத அளவில் மரண விகிதத்தகை அதிகரிக்க வதை துள்ளது. 1997-ஆம் ஆண்டூ 820 பரூமம், 1998-ஆம் ஆண்டூ 883 பரூமம், 1999-ஆம் ஆண்டூ 875 பரூமம், 2000-ஆம் ஆண்டூ 770 பரூமம், 2001-ஆம் ஆண்டூ 932 பரூமம், 2002-ஆம் ஆண்டூ 1012 பரூமம் 2003-ஆம் ஆண்டூ 932 பரூமம் உயிரிழந்துள்ளனர். உண்மையில் மரூத்துவர பற்றாககூறயைமம், வசதி இன்மயைமம் மிக அவலமானதாக உள்ளது. உதாரணமாக யாழ் ஆஸ்பத்திரி வளெயறூயாளர் பிரிவில் 2004 பபெ.1 மூதல் 10நாள்களில் 6,605 சிகிச்சகை பெற்றனர். நூரூமளவில் சளி மற்றும் காய்ச்சல்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

ஆகியவற்றுக்கு நான் ஒன்றுக்கு, யாழ் பிரதான மருத்துவமனைக்கு 1000 பரேளவில் சிகிச்சைபெற வருகின்றனர். இது 2003 ஜனவரி மாதத்தில் மட்டும் யாழ். போதனா மருத்துவமனையில் வளையூர் பிரிவில் 24136 பரே சிகிச்சைக்காக வந்தனர். நாளாந்தம் சிகிச்சைக்கு வருவோர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதுடன், நாள்கணக்காக ஏழை நோயாளிகளே வரிசையில் தங்க வண்டியுள்ளது.

இது இப்படி இருக்க, வடக்குகிழக்கில் 400 சுகாதார நிலையங்கள் சதேமடநைந்துள்ளது. இதில் 49 முற்றாக இயங்க முடியாது போயுள்ளது. 15 ஆயிரம் கல்விக்கூடங்கள் முற்றாகத் தகர்ந்துள்ளது. 3,26,700 வீடுகள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. 60 சதவீதமான வீடுகள், 10 புகையிரதப் பாலங்கள், 29 புகையிரத நிலையங்கள் முற்றாக அழிந்துள்ளது. இப்படி பற்பல. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளை புனர்நிர்மாணம் செய்ய 4593 கோடி ரூபா தேவை என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில்

இடம் பெயர்ந்தவர் மீள் மிள்குடியிறேறம்	568 கோடி ரூபா
சுகாதாரம்	353 கோடி ரூபா
கல்வி	205 கோடி ரூபா
வீட்டமைப்பு	1005 கோடி ரூபா
உள்கட்டமைப்பு	1651 கோடி ரூபா
விவசாயம்	509 கோடி ரூபா
வீதிபுனர்மைப்பு	191 கோடி ரூபா
நீர் மின்சக்தி	111 கோடி ரூபா

இந்தப் பணத்துக்காகப் புலிகளும் அரசும் ஏகாதிபத்தியங்களின் கால்களினால் நகர்ப்பிழக்கை மூன்கின்றனர். தசேம தசேயம் என்பது வறும் வட்டாகவே உள்ளது. இதற்கு வளையில் தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த இரூபாபிடத்தை, வாழ்வியல் சார்ந்த சூற்றுச்சுழலகைகூட இழந்து நிற்கின்றனர். சூமார் 42260 ஏக்கர் விவசாய நிலம் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்ற பெயரில் மூடக்கப்பட்ட காரணத்தால் சூமார் 16 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நரேடியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 40 தொழிற்சாலைகள் இவ்வலயத்தினுள் மூடக்கப்பட்டன என்பதனால் சூமார் 1700 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நரேடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. சூமார் 82 கிலோமீற்றர் நீளமான கடற்கரை பயன்படுத்த முடியாத பாதுகாப்பு வலயமாகியுள்ளது. இதனால் 4,436 மீனவக் குடும்பங்கள் நரேடியாக பாதிப்படைந்துள்ளனர். பாதுகாப்புப் பிரதசேம அல்லாத இடங்களில் பொதுமக்களின் 400 வீடுகளைப் படையினர் இன்னமும் ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளனர். மலேமும் 290 பாடசாலைகள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களில் இருந்தும் படையினர் வளையூரில்லை என புள்ளி விபரங்களின் மூலம் அறியவருகிறது. யாழ் மாவட்டத்தில் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் காரணமாக 29,525 வீடுகள் பயன்படுத்த முடியாது போயுள்ளது. சூமார் 300 பாடசாலைகள் மற்றும்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

வழிபாட்டு இடங்களாகக் குப்பொது மக்கள் செல்ல முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இருபத்தந்தை திற்கும் அதிகமான முக்கிய வீதிகள் பொதுமக்கள் பாவனகைக்குத் தடைய செய்யப்பட்டுள்ளது. பல ஆஸ்பத்திரிகள் முதல் மக்களின் வாழ்வோடு தொடர்புடைய பல கட்டிடங்கள் வரையபயன்படுத்தத் தடவைதிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கில் 3700 வீடுகளை இராணுவம் தனது பாவனகைக்கு என ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளது. இதனை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் செய்கின்றது. என்றால், பாலிகளோ தமிழ் மக்களின் பல ஆயிரம் வீடுகளை, சமாதானகளை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். இதனை மூஸ்லீம் மக்களின் விவசாய நிலங்களை, குடியிருப்புகளைக் கட்டபாலிகள் ஆக்கிரமித்துள்ளனர். வடக்கில் இருந்து வளையிறேற்பட்ட மூஸ்லீம் மக்கள் இழந்த சமாதானகளின் பெறுமதி 11 கோடிடொலர் (1100 கோடி ரூபா) என மதிப்பப்படுகின்றது. வடக்கு கிழக்கில் பாலிகள் மூஸ்லீம் மக்களைத் தமிழ் மக்கள் என்று கற்றியபி நடத்திய, மூஸ்லீம் விரோத நடவடிககையால் மூஸ்லீம் மக்கள் 45 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தபாலிகளிடம் இழந்துள்ளனர். மமாதம் 21614 குடும்பத்தசைச் சரேந்த 1,02,867 நபர்களனை வடக்கு கிழக்கில் இருந்து பாலிகள் வளையிறேறினர். அவர்கள் தமது சமாதான வீடு, நிலம், வியாபார நிலையங்கள் அனதைததையும் பாலிகளிடம் இழந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மூஸ்லீம் மக்கள் சமாதான 3,537 வீடுகளை மூழ்ச சமாதான பாலிகளிடம் இழந்தனர். அவர்கள் வசித்த 194 அரசாங்க வீடுகளையும், 6 பாடசாலகளையும், 16 மத வழிபாட்டு இடங்களையும் கட்டபாலிகளிடம் இழந்தனர். இதனை வரத்தகம், மீன்பிடி இழப்பும் பாரியது. இன்று 20 சதவீத வரியபை பாலிகள் மூஸ்லீம் பகுதிகளில் தொடர்ந்து அறவிடுகின்றனர். இதில் இருந்து மூஸ்லீம் பகுதிகளில் அடிக்கடி வன்முறகைகள் நிகழ்கின்றன.

மக்களின் நலன்களில் சிறிதும் அக்கறையற்ற யுத்த வறையர்களாலும், இராணுவ நலன் சார்ந்து அராஜக வழிகளைத் தமக்குச் சாதகமாக கிசறையாடுபவர்களாலும், அப்பாவி மக்கள் தமது பொருளாதார சமூக வாழ்வை இழப்பது அதிகரித்துச் செல்லுகின்றது. ஒரு பரோட்டம் மக்களின் வாழ்வில் சூபீட்சத்தகைக் கொடுக்கும் போது அடிப்படையில் அது முறப்போககானது. மறறைய நாட்டிடம் பிச்சை எடுத்தும், கடன் வாங்கியும் முன்னறேறுவோம் எனபது ஏமாற்றப்பவர்களின் அரசியல் வித்தயாகும். இதனை தான் அரசாங்கம் செய்கின்றது என்றால், பாலிகளும் தாமும் அவ்வழியே செய்வோம் என்று கொக்கரிக்கின்றனர். மக்களுக்கு சூபீட்சத்தகைக் கொடுப்பதற்குப் பதில் அதுவே மக்களுக்கு எதிரானதாக மாறிவிடும் போது, அந்தப் பரோட்டம் களேவிக் குள்ளாகிவிடுகின்றது. சிங்கள இனவாதிகள் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கி அவர்களனை நலிவுற்றவர்களாக கியது என்றால், அதற்கு எதிரான பரோட்டம் அதில் இருந்து மீட்சியகைக் கொடுக்க வணேடும். ஆனால் எதார்த்தம் இரண்டும் தமிழ் மக்களை அக்கபக்கமாக ஒடுக்கி வருகின்றது. மக்கள் தமது சமாதான வாழ்வின் அனதைது சமூக அடித்தளத்ததையும் இழந்து விட்டனர்.

மக்களின் வாழ்வூடன் அன்னியமான பரோட்டம் மக்களின் வாழ்வை நரேடியாகவவே பலவறேறுதுறகளைசைச் சீரழிக்கின்றது. வறுமையை ஒரு போககாக்கி உள்ளது. யுத்தமும், உலகமயமாதலும் மட்டகளப்பில் தாய்மையும், கழந்தை பிறப்பும் எனபதை, மரணத்தின் எல்லையில் ஊசலாடப் வைத்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் வளையாகியுள்ள சில பள்ளி விபரங்களைப் பாரப்போம்.

வருடம் 2002	1987	2000	2001	
சிசு மரணம் 166	54	121	117	
தாயின் இறப்பு 07	12	07	09	
இறந்த நிலையில் குழந்தை பிறப்பு மொத்த இறப்பு 318	71	138	167	145
	137	266	293	

மட்டகளப்பில் குழந்தையின் இறப்பு கடந்த 15 வருடங்களில் அண்ணளவாக மட்டுமே மடங்காக்கி உள்ளது. குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து இன்மையைப் பற்றி வருகின்றது. குழந்தைகள் பாடசாலை சில வது குறைந்தது வருகின்றது. சிறுவர் உழைப்பு பற்றி வருகின்றது. சிறுமிகள் மலோன பாலியல் வன்முறை பற்றி வருகின்றது. குழந்தை உழைப்பு என்பது உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளோரின் பாலியல் தவறையடைபிரத்தி செய்யும் ஊடகமாகியுள்ளது. பாடசாலைகளில் வன்முறை பற்றியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் அதிபர்கள் இணைந்து பண குழந்தைகளைப் பாடசாலையில் பாலியல் ரீதியாக சூரணடுவது அம்பலமாகியுள்ளது. வறுமையை காரணமாக வலையைக் குச்சி சிற்றுமியடைபாலியல் ரீதியாகக் கற்பழித்த சொந்த கணவனை மன்னித்த மனைவி, சிறுமியின் பண உறுப்பில் சட்டப்போட்ட சம்பவங்கள் கட்ட மட்டகளப்பில் புதிதாகியுள்ளது. இவர்கள் சமீகத்தின் உயர் அந்தஸ்துடையவர்கள். இவர்கள் தமிழ் தேசிய வாதிகளின் தீவிர ஆதரவாளர்கள். இப்படிப் பல பாலியல் ரீதியான சம்பவங்கள் வளையாகியுள்ளது. மலேம ஆழமாகவே நலிந்து சிதந்தது வரும் ஏழதை தமிழ் மக்களின் அவலம், கடைபாரற்ற ஒரு சமீகப் போக்காக மாறிவிட்டது.

வடக்கு கிழக்கு சமீகமே அகதியாகி உள்ள நிலைமையை என்பது, தனது சமீக இருத்தலின் மலோன கையாலாகாத தன்மையை எதிரொலிக்கின்றது. அகதிகளாக காண சர்வதேச அறிக்கை ஒன்றில் சொந்த வாழ்விடத்தை விட்டு 8 லட்சம் பேர் வளையறையுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த சமீகத்தின் சமீக இருப்பு என்பது, வரமையற்ற வகையில் களைவிக் குள்ளாகியுள்ளது. இவர்களின் நலன்களில் அரசும் சரி, பாலிகளும் சரி அக்கறைபடாதுவதில்லை. தத்தம் இராணுவ அரசியல் நலனுக்கு இசைவாக, இவர்கள் வறும் கருவிகளாகவே பயன்படாத தப்புகின்றனர். அமதி சமாதானம் என்ற பெயரில் யுத்த நிறுத்தம் தொடங்கியது முதல் இவர்களின் மீள்குடியிறைம் என்பது வரையானதை தமது தேசியத் தலைவர்களின் வணடாவறையுபான ஒரு விடயமாகவே இருந்தது. மலேம இது சர்வதேச நாடுகளின் விடயமாகியது. இதன் மீலம் சர்வதேச அமைப்புகள் மக்களாக குள் ஆழமாக ஊடாருவும் ஒரு நமையு கோலாகியது. சர்வதேச அமைப்புகளின் தயவிலும் மற்றும் தன்னியல் பாகவும் மீள்குடியிறைம் நடப்பெற்றது. முதல் 18 மாதங்களில் 3,11,000 பேர் தமது பழைய இருப்பிடத்தை குத்திரும் பியுள்ளனர். மீள்குடியிறைம் ஒரு சூடாகாடின் மலோனதாகவே தொடங்கியது. இந்த சூடாகாடான வடக்கு கிழக்கில் 3,27,000 வீடுகள் சிதந்ததுள்ள நிலையில் மீள்குடியிறுப்பு

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

என்பது வத்தேனயான ஓன்றாகவதே தடாடங் கியது. எந்த நிவாரணத் தயையும், எந்தத் தசீய வழிகாட்டுதலயும் தமிழ் தசீயத் தலமைகைள் வழங்கவில்லை. சிதநைத் தசீய சூடூகாட்டில் அன்னிய நாட்டுப் பயே களின் வழிகாட்டுதலுக்கே உட்பட்டுள்ளனர். நரேடியாக அன்னியனும், இனவாத அரசுக்கு ஊடாக அன்னியனும் வழங்கிய சில நிவாரணங்களான உணவு மற்றும் நிதியில் ஓரூ பகூதியை கட்டாயமாகவதே தமிழ்த் தசீயவாதிகள் சபறயாடி வருகின் றனர்.

இததைத் தாண்டி மீள் கூடியறேற்றம் கட்ட ஆபத் தான ஓன்றாகவதே உள்ளது. பலர் தடாடர் சசியாக கண்ணிவடெி தாக கூதலுக் கூ நாளாந்தம் உள்ளாகின் றனர். வடகூ கிழக்கில் புதகைக் கப்பட்டுள்ள கண்ணிவடெிகள் உத்தியகோக பரீர்வமாக 10 லட்சம் என்று அறிவிக் கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது 20 லட்சத்ததைத் தாண்டும் என்று மதிப்பிடப்படுகின்றது. உலகளவில் புதகைக் கப்பட்ட கண்ணி வடெிகளில் இது கணிசமானது. 55 கண்ணிவடெிக் கூ ஒன்று இலங்கையில் புதகைக் கப்பட்டுள்ளது. உலகளவில் புதகைக் கப்பட்ட மொத்த கண்ணிவடெிகள் 11 கோடிக் கூம் மலோகூம். இதனை அகற்ற 3300 கோடி டாலர் (330000 கோடி ரூபா) தவே. ஓட்டு மொத்தமாகவதே புதகைக் கப்பட்டவற்றை அகற்ற 1100 வருடங்கள் தவே. இலங்கையில் 2002 வரயான காலத்தில் 35,000 பரீர் கண்ணிவடெிக் கூப் பலியாகியுள்ளனர். 27,000 பரீர் கால்களை அல்லது வறூ உறுப்புக்களை இழந்துள்ளனர். காயம் அடநைத் தவர்களில் 15 ஆயிரம் பரீர் இராணுவ வீரர்களாவர். வடகூ கிழக்கில் முழுமயாக கண்ணி வடெியை அகற்ற 20 வருடங்கள் தவே. மொத்தமாக இவற்றை அகற்ற 6000 கோடி ரூபா தவே. இந்த நிலையில் கண்ணிவடெியதைத் தடாடர் சசியாக இரண்டு வருடங்கள் கூ அகற்ற 272 கோடி ரூபாவை பல வறூ நாடூகள் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையில் மக்கள் வாழ வழியற்ற நிலையில் இந்த கண்ணிவடெிகளின் மலே கூடியறேறுகின்றனர். சமாதானம், அமதை என்பது நாளாந்தம் கண்ணிவடெி வடெிச் சிதறல்கள் மலே தான அரங்கறேறுகின்றது. கண்ணிவடெியை அகற்ற சரவதசே அமபைபுகள் கொடூக் கூம் கபலியின் பரூம் பகூதியை புலிகள் பறித்து எடூக் கின்றனர். தரமறுத் தவர்களை கட்டடமாகவதே வதைத்து தாக் கப்பட்ட சம்பவங்களும் வளிவந்துள்ளன. இந்த நிலையில் கூறநைத் தபட்சம் கண்ணிவடெி அகற்றலகைக் கட்ட சூயமாகத் தசீயவாதிகளால் சயெய் முடியாது என்ற நிலையில், எப்படித் தான தமிழ்த் தசேத்தனை நிரணயம் சயெய்ப் போகிறார்கள்?

உண்மையில் இந்த வத்தேனகைக் கூரிய தமிழ்ச் சமூகம், மத்தளம் போல் மதோதப்படுவதன் ஊடாகவதே இலங்கையின் ஓட்டுமொத்த அரசியல் ஜனநாயகத் தோற்றத்தில் பொம்மி நிற்கின்றது. சமூகமே புலம் பெயர்ந்து அகதியாகி மீள் கூடியறேத்துடிக் கூம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வோ என்றுமில்லாத வத்தேனகைகளால் அல்லல் உறுகின்றது. சமாதானம், அமதை மீண்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையில், அதை பலப்படுத்தும் எல்லாவிதமான மனித விரதோதப் போக்கையும் கட்ட ஆதரிக் கநிரப்பந்திக் கப்பட்டுள்ளனர். இந்த மக்களின் தலவைதி என்பது தூயரமானது. யுனிசவே அறிக் கை ஒன்று வடகூ கில் 69 சதவீதமான கூழந்தகைள் அகதி முகாம்களில் வாழ்வதாக தரெிவித்துள்ளது. இந்த இளம் கூழந்தகைளின் தலமைற்றை வாழ்வு ஓரூ சமூகப் போக்கின் வளர்ச்சிக் கேநரே எதிராகவதே தடாடங்கூகின்றது. அதுவும் யாழ் சமூகத்தின் நிலையே இது என்றால், மொத்த தமிழ்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

சமீகத்தின் வீழ்ச்சி என்பது பள்ளத்தில் உருண்டு ஓடுவதைத் தாண்டி எதுவும் இருக்கப் போவதில்லை.

இதன் துயரத்தைச் சில புள்ளிவிபரங்கள் மெய்ப்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. 5வயது முதல் 18 வயதுக்குட்பட்ட 94 ஆயிரம் சிறுவர்கள் பாடசாலையிலே இடையிடையிலாக கைவிட்டுள்ளனர் என வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி அலுவலக அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றன. வன்னி மாவட்டத்தில் ஆரம்ப பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் 20 சதவீதத்திற்கும் கட்டுதலான புள்ளிகளைப் பெறுவதில்லை என யுனிசெவ் அறிவித்துள்ளது. வறுமையை, இயலாமையை, சமீக அடிப்படையற்ற அனாதை வாழ்க்கை, அரசியல் ரீதியான மிரட்டல் வாழ்வுமூலம் என்பன, உயிர்த்துடிப்புள்ள எந்தக் கட்சியையும் நுனியிலேயே கிள்ளி எறிகின்றது. ஒரு சமீகத்தின் அடிப்படைக் கல்வியை இழப்பது, தமிழ் இனத்தின் அழிவையே மலையும் துரிதமாக கின்றது. யாழ்க்குடாவை எடுத்துத் தாலமொத்த மக்களின் எண்ணிக்கையே மிகக் குறைவானது. இனப்பிரச்சனையைத் தொடங்கும் முன் இருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையை விடக் குறைவானது. யாழ்க்குடா நாட்டில் 2003-இல் 1,43,170 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4 லட்சத்து 99 ஆயிரத்து 195 பேர் வசித்து வருவதாக யாழ்செயலகப் பதிவுகளில் இருந்து தெரிய வருகின்றது. எண்ணற்ற தமிழ் மக்கள் காணாமல் போய் விட்டனர். இந்த மிகக் குறைந்த மக்கள் கட்ட வறுமையில் சிக்கிவிட்ட நிலையில், ஒரு பணக்காரக் குடும்பம் மட்டும் திமிருடன் உருவாகி உள்ளது. அது எல்லாவிதமான மோசடியிலும் ஈடுபடக்கூடியது. நலிவுற்ற சமீகத்திடமே பணம் கறப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்பம் தான் தமிழ்ச் சமீகத்தை வழிநடத்துகின்றது.

94 ஆயிரம் குழந்தைகள் வறுமையை காரணமாகக் கல்வியை இழந்துள்ள நிலையில், யாழ் மாவட்டப் பாடசாலைகள் சிலவற்றில் பொறுக்கித்தின்னும் குடும்பம் ஒன்று மாணவர்களைப் பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் நிர்வாகத்திற்கு நிதி கோரவது அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் எதிர்த்து பாடசாலை அதிபர்கள், பெற்றோர்கள் கல்வித்திணைக்களத்துக்கே சேர்ந்து முறையிட்ட போது, தம்மையொன்றும் செய்ய முடியாது என்று கூறும் அளவுக்கு அதிகாரத்திமிர் நிறைந்த குடும்பம் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. ஆகக் குறைந்தது 3 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று கோரவது அரசாங்கமல்ல. தமிழ் மக்களிடையே உருவாகியுள்ள திடீர் பணக்கார குடும்பமே. இதில் தசேயம் பசேயம் புலிகளும் இணங்கிப் போவது மட்டும்மல்ல, தமிழ் மக்கள் என்று மச்சிறகைக் கோஷம் போடும் பிணாமிப் பல்கலைக்கழகம் கட்ட இந்த மனிதவிரோதக் கொள்ளைக்கு எதிராக மச்சுவிடுவதில்லை.